

רשומות

קובץ התקנות

14 ביוני 1979

3991

י"ט בסיון תשל"ט

צמוד

1369	.	.	.	.	תקנות המים (הענקות) (תיקון מס' 3), תשל"ט—1979
1370	.	.	.	.	תקנות המים (היטל איזון) (מס' 2), תשל"ט—1979
1374	.	.	.	.	תקנות המים (תעריפי מים המסופקים על ידי מקורות) (מס' 2), תשל"ט—1979
1379	.	.	.	.	תקנות המים (תעריפי מים ברשויות מקומיות) (מס' 2), תשל"ט—1979
1387	.	.	.	.	תקנות המים (תעריפי מים בעירית אילת) (מס' 2), תשל"ט—1979
1392	.	.	.	.	תקנות המים (תשלום מיוחד) (תיקון מס' 3), תשל"ט—1979

תקנות המים (הענקות) (תיקון מס' 3), תשל"ט—1979

בחוק סמכותי לפי סעיף 121 לחוק המים, תשי"ט—1959¹, ולאחר התייעצות במועצת המים, אני מתקין תקנות אלה:

החלפת תקנות
4 עד 6

1. בתקנות המים (הענקות), תשל"ט—1978², במקום תקנות 4 עד 6 יבוא:

4. מפיק או ספק של מים לחקלאות אשר עלות המים שלו היא 186 אגורות למ"ק או למעלה מזה יהיה זכאי להענקה בשיעור ההפרש שבין העלות ובין 186 אגורות למ"ק, שייקראו להלן — גבול הענקה לחקלאות.
5. מפיק או ספק של מים לייצור תעשייתי, שעלות המים שלו, בין עלות ההפקה ובין עלות ההספקה, הכל לפי הענין, היא 186 אגורות למ"ק או למעלה מזה, יהיה זכאי להענקה בשיעור ההפרש שבין עלות המים ובין 186 אגורות, שייקראו להלן — גבול הענקה לייצור תעשייתי.

"הענקות על
מים לחקלאות

שיעור ההענקות
על מים לייצור
תעשייתי

1 ס"ח תשי"ט, עמ' 166.

2 ק"ת תשל"ט, עמ' 298, עמ' 801 ועמ' 1066.

6. מפיק או ספק של מים לצרכי בית, מסחר, מלאכה, שירותים ושירותים ציבוריים, אשר עלות המים שלו היא 192 אגורות או למעלה מזה, יהיה זכאי להענקה בגובה ההפרש שבין עלות המים ובין 192 אגורות, שייקראו להלן — גבול הענקה לצרכי בית.

אריאל שרון
שר החקלאות

כ"ג באייר תשל"ט (20 במאי 1979)
(חמ 23—3)

תקנות המים (היטל איוון) (מס' 2), תשל"ט—1979

בתוקף סמכותי לפי סעיף 118 לחוק המים, תשי"ט—1959¹, ולאחר התייעצות במועצת המים ובאישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה —
 - "מפיק" — אדם המפיק מים ממקור מים על פי רשיון הפקה, בין לצריכה עצמית ובין להספקה לאחרים, לרבות תאגיד צרכן;
 - "ספק" — אדם המספק מים לאחר על פי רשיון הפקה, בין אם הפיקם בעצמו ובין אם קיבלם מספק אחר;
 - "מקורות" — מקורות, חב' מים בע"מ, המפיקה או מספקת מים על פי רשיון הפקה, בין אם הפיקה אותם בעצמה ובין אם קיבלה אותם מספק אחר;
 - "צרכן" — אדם, לרבות תאגיד צרכן, הצורך מים על פי רשיון הפקה, שבו פורטו שמו וכמויות המים המוקצות לו לצריכתו העצמית, למעט מי שמפיק מים לצריכתו העצמית;
 - "תאגיד צרכן" — תאגיד, לרבות רשות מקומית ואגודה שיתופית, לענין כמויות המים המיועדות לצריכתו העצמית וצריכתם של המשתמשים במים הנמנים עליו, לרבות חבר בני-אדם, בין שהם מואגדים ובין שאינם מואגדים, המקבלים במשותף כמות מים מוקצית;
 - "משתמש במים" — מי שנמנה על תאגיד צרכן ואינו רשום בנפרד ברשיון הפקה;
 - "מערכת הפקת מים" — כל המיתקנים הדרושים להפקתם של מים עד לנקודת המעבר אצל מפיק;
 - "מערכת הספקת מים" — מערכת הפקת מים וכן כל המיתקנים הדרושים להספקתם והובלתם של מים עד לנקודת המעבר אצל ספק;
 - "מערכת חלוקת מים" — מערכת המיתקנים והמובילים הדרושים לחלוקת מים לשימושי השונים של הצרכן, אשר תחילתה לאחר נקודת המעבר, ובמערכת משולבת — אף לפני נקודת המעבר;
 - "מערכת משולבת" — מערכת אשר מיתקניה, לרבות המובילים, משמשים הן כמערכת הספקת מים והן כמערכת חלוקת מים;
 - "נקודת מעבר" —

(1) אצל מפיק, לגבי כמויות המים לצריכתו העצמית — בפי הבאר או מקור השאיבה, ובלבד שאם קיימים מיתקני אגירה לוויסות הספקת מים — לאחר מיתקני

1 ס"ח תשי"ט, עמ' 166; ס"ח תשל"ו, עמ' 140.

האגירה הדרושים לוויסות הספקת מים ליממה אחת; היו מיתקני אגירה כאמור ליותר מיממה אחת, יובא בחשבון החלק היחסי של מיתקנים אלה, המתייחס ליממה אחת בלבד;

(2) אצל ספק — הנקודה שבה מועברים המים מרשות הספק לרשות הצרכן; ובלבד שכאשר הצרכן הוא עיריה או מועצה מקומית, יראו את נקודת המעבר בגבול תחום שיפוט של אותה עיריה או מועצה מקומית;

(3) המקום שעליו הורה נציב המים, אם שוכנע ששיטת ההפקה או ההספקה במקרה מסויים מצדיקה שינוי מיקומה של נקודת המעבר;

— "נקודת מדידה"

(1) אצל מפיק, לגבי כמויות המים לצריכתו העצמית — בנקודת המעבר;

(2) אצל ספק — הנקודה שבה נמדדת כמות המים המסופקת לצרכן, ובלבד שלא תהיה לאחר נקודת המעבר;

"כמות מים מוקצית" — כמות מים המוקצית כדין, בין להפקה, בין להספקה ובין לצריכה על פי רשיון הפקה, למעט תוספת גמישה לחקלאות, כמשמעותה בתקנות בדבר שימוש במים באזורי קיצוב;

"כמות מים נחרגת" — כמות מים שהופקה, סופקה או נצרכה מעל או בניגוד לכמות המים המוקצית;

"כמות המים המסופקת", לגבי ספק — כמות המים המסופקת בפועל, כפי שנמדדה בנקודת המדידה;

"הוצאות הפקה" — ההוצאות להפעלה והנהלה, להחזקה ולשירותי הון של מערכת הפקת המים; "עלות מים" — כלל הוצאות ההפקה או הוצאות ההפקה וההספקה השנתיות, כשהן מחולקות בכמות המים המופקת או המסופקת באותה שנה, הכל בהתאם לענין; "יחידת מים" — מטר מעוקב של מים;

"מחיר מים" — המחיר המשולם לספק מאת צרכן, בעד כל יחידת מים של כמות המים המסופקת לו; נקבע מחיר מים בתעריף — המחיר הקבוע בתעריף.

דרך החישוב של
עלות המים

2. (א) חישוב עלות מים, בין עלות ההפקה ובין עלות ההספקה, ייעשה אך ורק בהתאם לתקנות בדבר חישוב עלות מים, המתפרסמות כדין מפעם לפעם, ובכפוף להוראות תקנות אלה.

(ב) עלויות מים שהתקנות בדבר חישוב עלות מים אינן חלות עליהן, יחושבו כפי שיורה נציב המים.

(ג) בעת חישוב הוצאות הפקה או הוצאות הספקה, לענין חישוב עלות המים, לא יובאו בחשבון הוצאות מערכת חלוקת המים.

תשלום היטל
איוון בהתאם
לכמות ולמסרת
המים

3. (א) מפיק או ספק חייב בתשלום שיעורי היטל האיוון בעד כל כמות המים המופקת או המסופקת.

(ב) שיעורי ההיטל יהיו בהתאם למטרות המים, כפי שצויינו ברשיון ההפקה ובהתאם להוראות תקנות אלה.

שיעור היטל
האיוון על מים
בחקלאות

4. (א) מפיק או ספק של מים לחקלאות ישלם היטל איוון בשיעורים המפורטים להלן: כאשר עלות המים היא 160 אגורות למ"ק או למטה מזה — על כל כמות המים המופקת או מסופקת — 32 אגורות למ"ק;

(ב) כאשר המפיק או הספק הוא מקורות —

כאשר עלות המים היא 160 אגורות למ"ק או למטה מזה — על כל כמות המים המופקת או מסופקת — 21 אגורות למ"ק.

5. מי שחייב בהיטל כאמור בתקנות 4(א) ו-1(ב) ושיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 160 אגורות למ"ק, ישלם היטל חלקי בלבד, בשיעור כזה, שעלות המים יחד עם ההיטל לא יעלו על 160 אגורות למ"ק.

סייגים בדבר
היטל איוון על
מים לחקלאות —
היטל חלקי

6. (א) על מים שלפי קביעת נציב המים אין כל אפשרות להשתמש בהם לשימוש חילופי והם מופקים או מסופקים בגרביטציה או בדרך אחרת שהכיר נציב המים ועלותם היא 144 אגורות למ"ק או למטה מזה, יהיה שיעור ההיטל על כל כמות המים המוקצית כדלקמן:

שיעור היטל איוון
על מים לחקלאות
במקרים מיוחדים

- (1) בכל הארץ — 15 אגורות למ"ק;
- (2) בתחום המועצה האזורית עמק הירדן — 14 אגורות למ"ק;
- (3) בתחום המועצות האזוריות תמר ובית שאן — 11 אגורות למ"ק.

(ב) מי שחייב בהיטל לפי תקנת משנה (א) ושיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על האמור להלן, ישלם היטל חלקי בלבד, בשיעור כזה שעלות המים יחד עם ההיטל לא יעלו על השיעורים האמורים:

- (1) בכל הארץ — 144 אגורות למ"ק;
- (2) בתחום המועצה האזורית עמק הירדן — 143 אגורות למ"ק;
- (3) בתחום המועצות האזוריות תמר ובית שאן — 140 אגורות למ"ק.

(ג) מפיק או ספק של מים לחקלאות בתחום המועצה האזורית בית שאן, החייב בהיטל כאמור בתקנה 4, ישלם במקום שיעורי ההיטל האמורים שם רק 11 אגורות למ"ק.

(ד) (1) על מים המיועדים לשימוש בבריכות דגים, יוטל היטל איוון בשיעורים המפורטים להלן ועל כמויות המים שלהלן בלבד, לפי האזורים:

האזור	שיעור ההיטל באגורות למ"ק	כמות המים במ"ק לדונם שעליה יוטל ההיטל
עמק בית שאן	11	2,000
עמק הירדן	14	2,000
עמק חרוד	15	2,000
עמק החולה	15	1,800
שפלת החוף	15	1,500
עמק זבולון	15	1,500
עמק יזרעאל	15	1,500

(2) הוכח כי כמות המים שבה משתמשים בפועל לבריכות דגים באזורים האמורים בפסקה (1), היתה קטנה מן הנקוב לצידם, יוטל ההיטל על הכמות שבה משתמשים בפועל;

(3) בכל אזור מן האזורים האמורים בפסקה (1), שבהם מליחות המים המיועדים לשימוש בבריכות דגים עולה על 500 מיליגרם כלורידים לליטר, יוטל ההיטל על 1,000 מ"ק לדונם בלבד.

7. (א) מפיק או ספק של מים לייצור תעשייתי ישלם היטל איוון על כל כמות המים המופקת או המסופקת, הכל בהתאם לענין, בתנאים ובשיעורים המפורטים דלקמן:

שיעור היטל
האיוון על מים
לייצור תעשייתי

אם עלות המים היא 170 אגורות למ"ק או למטה מזה — 48 אגורות למ"ק; אולם אם שיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 170 אגורות למ"ק, ישלם היטל חלקי בלבד, בשיעור כזה, שעלות המים יחד עם ההיטל לא יעלו על 170 אגורות למ"ק.

(ב) כאשר המפיק או הספק הוא מקורות — אם עלות המים היא 170 אגורות למ"ק או למטה מזה — 37 אגורות למ"ק; אולם אם שיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 170 אגורות למ"ק, ישולם היטל חלקי בלבד, בשיעור כזה, שעלות המים יחד עם ההיטל לא יעלו על 170 אגורות למ"ק.

שיעור היטל
האיוון על מים
לצרכי בית,
מלאכה, מסחר,
שירותים
ושירותים
ציבוריים

8. (א) מפיק או ספק של מים לצרכי בית, מלאכה, מסחר, שירותים ושירותים ציבוריים אשר עלות המים שלו היא 181 אגורות למ"ק או למטה מזה, ישלם היטל איוון בשיעור של 75 אגורות למ"ק, על כל כמות המים המופקת או המסופקת, הכל בהתאם לענין, אולם אם שיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 181 אגורות למ"ק, ישלם היטל חלקי בלבד בשיעור כזה, שעלות המים יחד עם ההיטל לא יעלו על 181 אגורות למ"ק.

(ב) כאשר המפיק או הספק הוא מקורות — אם עלות המים היא 181 אגורות למ"ק או למטה מזה — 64 אגורות למ"ק על כל כמות המים המופקת או מסופקת, הכל בהתאם לענין, אולם אם שיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 181 אגורות למ"ק, ישולם היטל חלקי בלבד בשיעור כזה, שעלות המים יחד עם ההיטל לא יעלו על 181 אגורות למ"ק.

הצמדת עלויות
המים והיטלי
האיוון לתעריפי
השמל לשאיבת
מים

9. הוחלט כדין על העלאת תעריפי החשמל לשאיבת מים, רשאי שר החקלאות, לאחר אישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, לקבוע שבמקום עלויות המים ושיעורי ההיטל הנקובים בתקנות אלה, יבואו עלויות ושיעורים שהם גבוהים ב-0.6% לכל 1% של העלאה בתעריפי החשמל לשאיבת מים לעומת תעריפי החשמל לשאיבת מים שהיו בתוקף ביום 1.3.79; במפעלים המפיקים או מספקים מים בגרביטציה או בדרך אחרת שהכיר נציב המים המחייבת שימוש מוערי באנרגיה, יהיה שיעור ההעלאה — 0.25% לכל 1% של העלאה בתעריפי החשמל לשאיבת מים, לעומת תעריפי החשמל לשאיבת מים שהיו בתוקף ביום 1.3.79.

גביית היטל
איוון מצרכן

10. (א) ספק החייב בתשלום היטל איוון על פי תקנות אלה, רשאי לגבות מצרכניו, יחד עם מחיר המים, סכום השווה להיטל האיוון העולה בחלקה של כל יחידת מים המסופקת להם.

(ב) ספק אשר גבה מצרכניו מחיר מים בהתאם לתעריף שנקבע כדין, הכולל היטל איוון, לא יהיה רשאי לגבות מצרכניו סכום נוסף בשל היטל האיוון ששילם הספק. (ג) חוייב הספק בהיטל איוון בסכום גבוה או נמוך יותר, בשל כמות המים שסיפק לצרכן, מזה שגבה מן הצרכן לפי התעריף כאמור בתקנת משנה (ב), רשאים הספק והצרכן לקזז את התשלומים ביניהם בהתאם לכך.

מים מלוחים —
פסור מהיטל
איוון

11. על מים שהוגדרו ברשיון הפקה כמים מלוחים לענין מטרות המים השונות, על פי קביעת נציב המים, לא יוטל היטל איוון, אלא אם נאמר אחרת בתקנות אלה.

ביטול

12. תקנות המים (היטל איוון), תשל"ט—1978² — בטלות.

אריאל שרון
שר החקלאות

כ"ג באייר תשל"ט (20 במאי 1979)
(חמ 27—3)

² ק"ת תשל"ט, עמ' 301, עמ' 802 ועמ' 1066.

תקנות המים (תעריפי מים המסופקים על ידי מקורות) (מס' 2),

תשל"ט—1979

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 112 ו-159 לחוק המים, תשי"ט—1959¹, לאחר התייעצות במועצת המים ועם שר הפנים ובאישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

הגדרות

1. בתקנות אלה —

"מקורות" — מקורות, חברת מים בע"מ, המספקת מים על פי רשיון הפקה, בין אם הפיקה אותם בעצמה ובין אם קיבלה אותם מספק אחר;

"מפעלי מקורות" — מפעלים של מקורות באזורי הארץ השונים, שמתכונתם אושרה בידי נציב המים;

"צרכן" — אדם, לרבות תאגיד צרכן, הצורך מים ממקורות על פי רשיון הפקה, שבו פורטו שמו וכמויות המים המוקצות לו לצריכתו העצמית;

"תאגיד צרכן" — תאגיד, לרבות רשות מקומית ואגודה שיתופית, לענין כמויות המים המיועדות לצריכתו העצמית וצריכתם של המשתמשים במים הנימנים עליו, לרבות חבר-בני-אדם, בין שהם מואגדים ובין שאינם מואגדים, המקבלים במשותף כמות מים מוקצית;

"רשות מקומית" — עיריה, מועצה מקומית וכן מועצה אזורית המספקת מים, לרבות מי שבא במקומן לענין הספקת מים בתחומיהן;

"נקודת מדידה" — הנקודה בה נמדדת כמות המים המסופקת לצרכן, לצורך עריכת החשבון בין מקורות והצרכן בעד הספקת המים;

"כמות מים מוקצית" — כמות המים המוקצית, כדיון, בין להפקה, בין להספקה ובין לצריכה, על פי רשיון הפקה, למעט תוספת גמישה לחקלאות, כמשמעותה בתקנות בדבר שימוש במים באזורי קיצוב;

"כמות מים מסופקת" — כמות המים המסופקת בפועל, כפי שנמדדה בנקודת המדידה;

"כמות מים בחרגת" — כמות המים שהופקה, סופקה או נצרכה מעל או בניגוד לכמות המים המוקצית;

"שנה" — שנת הכספים שתחילתה ב"1 באפריל וסופה ב"31 במרס שלאחריה.

הספקת מים
לפי תעריפים

2. (א) מקורות לא תספק מים, אלא בהתאם לתעריפים הנקובים בתקנות אלה.

(ב) הוראות תקנות אלה עדיפות על פני כל הסכם, שנעשה בין מקורות לצרכן לפני קביעת התעריפים הנקובים בתקנות אלה.

3. התעריפים הנקובים בתקנות אלה כוללים את היטלי האיוון, הענקות מקרן האיוון ותשלום מיוחד, כמשמעותם בתקנות בדבר היטלי איוון, הענקות מקרן האיוון ותשלום מיוחד, המתפרסמות כדיון מפעם לפעם; התעריפים אינם כוללים מס ערך מוסף.

תעריפים כוללים
היטלי איוון,
הענקות ותשלום
מיוחד ואינם
כוללים מע"מ

4. התעריפים הנקובים בתקנות אלה לא יחולו על מים המסופקים על ידי רשויות מקומיות בתחום שיפוטן ואשר לגביהם חלות התקנות בדבר תעריפים למים ברשויות מקומיות, המתפרסמות כדיון מפעם לפעם.

אין תחולה לגבי
מים המסופקים
על ידי רשויות
מקומיות בתחום
שיפוטן

1 ס"ח תשי"ט, עמ' 166.

5. החיוב בתעריפים הנקובים בתקנות אלה ייעשה בהתאם לקביעותיו של רשיון הפקה, לרבות מטרות המים המפורטות בו.

6. (א) צרכן חייב לשלם למקורות את מחיר המים בהתאם לתעריפים הנקובים בתקנות אלה, בהתאם לחשבון שיוגש לו על ידי מקורות.

(ב) בתום כל שנה תגיש מקורות לצרכן חשבון עבור כמות מים נחרגת, אם היתה כזאת, בהתאם לתעריפים הנקובים בתקנות אלה.

מקורות רשאית להגיש חשבון כאמור גם לפני תום שנה, אם נוכחה בצריכה של כמות מים נחרגת.

7. התעריפים לכל מ"ק מים מכמות המים המסופקת בידי מקורות, יהיו כמפורט להלן:

(1) מים לחקלאות

שם מפעל מקורות	תעריף בחודשים אפריל—מאי ספטמבר—מרץ (באגורות/מ"ק)	תעריף בחודשים יוני—אוגוסט (באגורות/מ"ק)
1.1		
עמק הירדן, דושן, שפעה	52	72
חוף כרמל נמוך	69	96
יסוד המעלה	77	108
קרן, ואדי רישא, כרכור, קיסריה —		
חדרה, גבול משולש	85	120
מנחמיה, גליל מערבי, שפרעם,		
חולון, אשקלון	94	132
כפר גלעדי	103	145
ביכורה, בנא, נחלי מנשה, שפלת		
לוד, גוש דן	111	156
רחלים, ראש פינה, בית שאן —		
קדוחים	120	168
מגידו	130	178
יבנאל, קיש, חוף כרמל גבוה	129	181
שורק	137	192
אורן גבוה	146	204
שמרון — הרי אפרים	139	191
גבול צפוני, כפר הנשיא, גליל תחתון,		
שרונה, חיטין, גליל מרכזי		
שמרון גבוה, דברת-נצרת, נחל		
עירון, אשתאול, שואבה, עגור,		
גת, עוצם, קרית גת	150	210
עמק מזורחי	160	220

תעריף לכל חדשי השנה
(באגורות/מ"ק)

שם מפעל מקורות

1.2

39	בית שאן — מעינות
117	יטבתה
170	עין יהב
186	נגב, כורנוב, רביבים, ירוחם, ערד, אילת, פראן

1.3 מים לבריכות דגים

תעריף בעד כמות
מים של 2000 מ"ק
נוספים לדונם
באגורות/מ"ק

תעריף בעד כמות
מים של 2000 מ"ק
ראשונים לדונם
באגורות/מ"ק

שם מפעל מקורות

24	35	בית שאן — מעינות
51	62	שפעה
74	89	יסוד המעלה

הערות: (1) במפעל מקורות יסוד המעלה יחול התעריף שבטור הימני על 1,800 המ"ק הראשונים לדונם והתעריף שבטור השמאלי על 2,200 המ"ק הנוספים לדונם;

(2) במפעל מקורות שבו מליחות המים המיועדים לשימוש בבריכות דגים עולה על 500 מיליגרם כלורידים לליטר יחול התעריף שבטור הימני על 1,000 המ"ק הראשונים לדונם והתעריף שבטור השמאלי על 3,000 המ"ק הנוספים לדונם.

1.4 התעריפים עבור כמות מים נחרגת בחקלאות, יהיו כדלקמן:

1.4.1 לגבי כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מכמות המים המוקצית — תוספת של 80 אגורות למ"ק מעל לתעריפים הנקובים בטבלאות 1.1—1.3 לעיל, הכל לפי הענין.

1.4.2 לגבי כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מכמות המים המוקצית — תוספת של 320 אגורות למ"ק מעל לתעריפים הנקובים בטבלאות 1.1—1.3 לעיל, הכל לפי הענין.

(2) מים לתעשייה

תעריף
באגורות/מ"ק

שם מפעל מקורות

2.1

56	בית שאן — מעינות
75	עמק הירדן

106	חוף כרמל נמוך
117	קיסריה — חדרה, ואדי רישא
118	גליל מערבי, שפרעם, גבול משולש, כרכור
138	חולון, אשקלון, יוטבתה
149	כפר גלעדי, בנא, נחלי מנשה, גוש דן, שפלת לוד
170	ראש פינה, חוף כרמל גבוה, שורק
	גבול צפוני, חיטין, גליל מרכזי, שמרון גבוה, עמק
	מזרחי, דברת-נצרת, אשתאול, שואבה, גת,
	עוצם, קרית גת, נגב, כורנוב, רביבים, ירוחם,
186	ערד, אילת, פארן, נחל צין, תשלוכת ערד

2.2 התעריפים עבור כמות מים נחרגת בתעשייה יהיו כדלקמן:

2.2.1 לגבי כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מכמות המים המוקצית — תוספת של 80 אגורות למ"ק מעל לתעריפים הנקובים בטבלה 2.1 לעיל.

2.2.2 לגבי כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מכמות המים המוקצית — תוספת של 320 אגורות למ"ק מעל לתעריפים הנקובים בטבלה 2.1 לעיל.

(3) מים לצריכה ביתית

3.1

82	בית שאן — מעינות
106	עמק הירדן, דושן
138	חוף כרמל נמוך
149	קרן, ואדי רישא, קיסריה — חדרה
159	גליל מערבי, שפרעם, כרכור, גבול משולש, אשקלון
170	כפר גלעדי, ביכורה, בנא, חולון, יוטבתה, שפלת לוד
181	ראש פינה, מגידו, שורק, גוש דן
	יבנאל, קיש, שמרון — הרי אפרים, גבול צפוני,
	גליל תחתון, חיטין, גליל מרכזי, שומרון גבוה,
	עמק מזרחי, דברת-נצרת, נחל עירון, אורן
	גבוה, חוף כרמל גבוה, אשתאול, שואבה, עגור,
	גת, עוצם, קרית גת, נגב, כורנוב, רביבים,
192	ירוחם, ערד, אילת, פארן, עין בוקק

3.2 התעריפים עבור כמות מים נחרגת לצריכה ביתית, יהיו כדלקמן:

3.2.1 לגבי כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מכמות המים המוקצית — תוספת של 207 אגורות למ"ק מעל לתעריפים הנקובים בטבלה 3.1 לעיל.

3.2.2 לגבי כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מכמות המים המוקצית — תוספת של 431 אגורות למ"ק מעל לתעריפים הנקובים בטבלה 3.1 לעיל.

8. הוחלט כדון על העלאת תעריפי החשמל לשאיבת מים, רשאי שר החקלאות, לאחר אישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, לקבוע שבמקום התעריפים הנקובים בתקנות אלה, יבואו תעריפים שהם גבוהים ב-0.6% לכל 1% של העלאת התעריפי החשמל לשאיבת מים לעומת תעריפי החשמל לשאיבת מים שהיו בתוקף ביום 1.3.79; במפעלי מקורות המפיקים או מספקים מים בגרביטציה או בדרך אחרת שהכיר נציב המים, המחייבת שימוש מוערי באנרגיה, יהיה שיעור ההעלאת 0.25% לכל 1% של העלאת התעריפי החשמל לשאיבת מים לעומת תעריפי החשמל לשאיבת מים שהיו בתוקף ביום 1.3.79.

הצמדת התעריפים לתעריפי החשמל לשאיבת מים

9. במפעל מקורות, שלידו קיים תאגיד של צרכנים, המקיף את כל הצרכנים של מפעל המים או מרביתם, הנוטל חלק פעיל בהנהלת המפעל ותורם, לדעת נציב המים, תרומה ממשית לניהולו של מפעל מקורות, רשאי נציב המים להכיר בחישוב מאזני של הוצאות המפעל, המוגש לו על ידי ההנהלה המשותפת של המפעל, ובאם חישוב זה מצביע על עודף בהכנסות המפעל, עקב גביית התעריפים המפורטים בתקנות אלה, מעל לדרוש לכיסוי הוצאותיו של המפעל, רשאי נציב המים להורות למקורות להחזיר לתאגיד של הצרכנים את העודף האמור, במלואו או בחלקו.

מפעל המנוהל במשותף עם תאגיד של צרכנים

10. שר החקלאות רשאי להחיל הוראות תקנות אלה גם על ספק אחר, פרט למקורות, המספק כמות מים שנתיית שאינה נופלת מ-15,000,000 מ"ק.

החלת התעריפים של ספקים גדולים

11. הוראות תקנות אלה לא יחולו על מים מותפלים, מי שפכים מטוהרים, מי שטפונות, ומים שהוגדרו ברשיון הפקה כמים מלוחים לענין מטרות המים השונות על פי קביעת נציב המים, אלא אם כן מצא נציב המים לנכון להחיל תעריפים אלה, כולם או מקצתם, על סוגי מים כאמור.

אי תחולת

12. תקנות המים (תעריפי מים המסופקים על ידי מקורות), תשל"ט—1978² — בטלות.

ביטול

אריאל שרון
שר החקלאות

כ"ג באייר תשל"ט (20 במאי 1979)

2 ק"ת תשל"ט, עמ' 307, עמ' 801 ועמ' 1069.

תקנות המים (תעריפי מים ברשויות מקומיות) (מס' 2), תשל"ט—1979

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 112 ו-159 לחוק המים, תשי"ט—1959¹, לאחר התייעצות עם מועצת המים, באישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת ובהסכמת שר הפנים, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה, "רשות מקומית" — עירייה, מועצה מקומית וכן מועצה אזורית המספקת מים, לרבות מי שבא במקומן לענין הספקת מים בתחומיהן.

2. רשות מקומית לא תספק מים בתחום שיפוטו, אלא בהתאם לתעריפים הנקובים בתקנות אלה.

3. (א) התעריפים הנקובים בתקנות אלה כוללים את היטלי האיוון, כמשמעותם בתקנות בדבר היטלי איוון, המתפרסמות מפעם לפעם.

(ב) התעריפים הנקובים בתקנות אלה אינם כוללים מס ערך מוסף, פרט לתעריפים הנקובים בתקנה 4(1), הכוללים מס ערך מוסף.

4. התעריפים למים שמספקים הרשויות המקומיות, יהיו, לחודש, כמפורט להלן:

(1) לצריכה ביתית

באגורות למ"ק	לצרכי בית, לכל יחידת דיור —	1.1
490	בעד 8 מ"ק הראשונים או חלק מהם	1.1.1
766	בעד 8 מ"ק נוספים או חלק מהם	1.1.2
1224	בעד כל מ"ק נוסף	1.1.3
	משפחה המונה מעל ל-4 נפשות, הגרות בדירה, והצריכה החדשית שלה עולה על 8 מ"ק, תהיה זכאית ל-3 מ"ק נוספים לחודש, לכל נפש נוספת מעל ל-4, במחיר הנקוב בפסקת משנה 1.1.1, לאחר שתוגש בקשה לכך בכתב (להלן — כמות מוגדלת).	1.1.4
	הכמות המוגדלת שנקבעה למשפחה כאמור תבוא במקום הכמות האמורה בפסקת משנה 1.1.1 לכל הצרכים האמורים בתקנות אלה.	
	בבתים משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה אחת, בהם קיימת צריכת מים משותפת, פרט לגינה משותפת, תחולק צריכת המים המשותפת הכללית בין יחידות הדיור בבית, בין לפי מספר היחידות ובין לפי מספר החדרים, על פי החלטת הרשות המקומית.	1.1.5
	גינות נוי מושקות —	1.2
	במקום שהמים לגינה אינם נמדדים בנפרד, בהגבלות המפורטות להלן, המתייחסות לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר של גינה לכל יחידת דיור,	1.2.1

1 ס"ח תשי"ט, עמ' 166.

250

ובתקופות המפורטות להלן, ומעל ל-8 מ"ק הראשונים
לדירה או מעל לכמות המוגדלת

1.2.1.1 בכל הרשויות המקומיות, פרט למפורטות להלן בנפרד
— ההגבלה תהיה של 8.5 מ"ק לחודש, בין החדשים
אפריל—נובמבר בלבד.

1.2.1.2 ברשויות המקומיות הנמצאות בין קו ישר ממזרח למערב
המחבר את הערים אשקלון וקרית גת לבין קו ישר ממזרח
למערב העובר דרך העיר באר שבע, לרבות העיריות
אשקלון וקרית גת, וכן ברשויות המקומיות הנמצאות
בעמק בית שאן — ההגבלה תהיה של 9.5 מ"ק לחודש,
בין החדשים אפריל—נובמבר בלבד.

1.2.1.3 ברשויות המקומיות הנמצאות דרומה לקו ישר ממזרח
למערב, העובר דרך העיר באר שבע, לרבות העיר באר
שבע — ההגבלה תהיה של 9.5 מ"ק לחודש בין החדשים
אפריל—נובמבר ו-3.0 מ"ק לחודש בין החדשים דצמבר—
מרס.

1.2.2 במקום שהמים לגינה נמדדים בנפרד, בהגבלות ובתקופות
המפורטות בפסקאות משנה 1.2.1.1 ועד 1.2.1.3, לפי
הענין, והמתייחסות לכל 100 מ"ק של גינה, עד לגבול
של 500 מ"ר של גינה לכל יחידת דיור

250

1.2.3 מעבר להגבלות — כאמור בפסקאות משנה 1.1.2 ו-1.1.3
לפי הענין.

1.2.4 בבתיים משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה אחת,
עם גינה משותפת, תחולק תצרוכת המים הכללית של
הגינה בין יחידות הדיור אליהן צמודה הגינה, בין לפי
מספר היחידות בבית ובין לפי מספר החדרים, על פי
החלטת הרשות המקומית.

1.2.5 החיוב בתעריף לצרכי בית, כאמור בפסקאות 1.1—1.2.4
הכל לפי הענין, ייעשה אך ורק לגבי כמויות המים
שנצרכו בפועל לשימוש זה, או לגבי כמות המינימום
לחיוב.

(2) לתעשייה

2.1 לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של הרשות המקומית —
כאשר המים המופקים בידי הרשות המקומית —
בגבולות הכמות המוקצבת

425

מעל הכמות המוקצבת —
עבור כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות
המוקצבת

505

- עבור כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת
- 745 2.2 מקום שרשות מקומית מקבלת את המים שהיא מספקת לתעשייה ממספר מקורות, בין בהפקה עצמית ובין בקניה מספקים, ייקבע מחיר המים לתעשייה לצרכן הרשום ברשיון הפקה של הרשות המקומית בהתאם למקור המים ממנו מופקת או מסופקת מירב כמות המים לתעשייה ברשות המקומית, ואין נפקא מינה מאיזה מקור מקבל הצרכן את כמות המים המסופקת לו, בגבולות הכמות המוקצבת —
- 425 כאשר מירב כמות המים לתעשייה ברשות המקומית מופקת בידי הרשות המקומית — כאשר מירב כמות המים נקנית מספקים — אם הרשות המקומית קונה את המים מיותר מספק אחד או מכמה מקורות של אותו ספק — המחיר המשולם לספק במקור המים ממנו מסופקת מירב כמות המים לתעשייה, למעט מע"מ ובתוספת 106 אגורות למ"ק (להלן — המחיר לכמות המוקצבת).
- מעל לכמות המוקצבת —
- כאשר מירב כמות המים לתעשייה מופקת בידי הרשות המקומית —
- 505 עבור כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת
- 745 עבור כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת
- כאשר כל כמות המים או מרביתה נקנית מספקים — המחיר לכמות המוקצבת בתוספת 80 אגורות למ"ק עבור כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת ובתוספת 320 אגורות למ"ק עבור כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת.
- 2.3 למלאכה ותעשייה זעירה, ללא כמות מוקצבת ברשיון ההפקה
- 851
- 2.4 לבניה באתרי הבניה
- 1144
- (3) לחקלאות
- 3.1 לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של הרשות המקומית — כאשר המים מופקים בידי הרשות המקומית — כמפורט בטבלה להלן:

מעל הכמות המוקצבת		בגבולות הכמות המוקצבת	שם הרשות המקומית
עבור כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת למ"ק	עבור כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת למ"ק		

384 144 64 המועצה האזורית עמק הירדן

עיריית עכו, עיריית קרית אתא, המועצה המקומית פקיעין, עיריית קרית ביאליק, עיריית קרית מוצקין, המועצה המקומית שבי ציון, המועצה האזורית נעמן, המועצה המקומית עתלית

405 165 85

עיריית חדרה, המועצות המקומיות אום אל פחם, בנימינה, זכרון יעקב, מנחמיה, פרדס-חנה — כרכור, עיריית נהריה

426 186 106

המועצות המקומיות אבן יהודה, ג'ל-ג'וליה, טייבה, פרדסיה, קלנסואה

448 208 128

עיריות הרצליה, כפר-סבא, לוד, נתני-יה, פתח-תקוה, ראשון-לציון, רחובות, המועצות המקומיות גבעת שמואל, גדרה, הדר השרון, הוד השרון, יהוד, כפר-שמריהו, נחלת יהודה, נס-ציונה, קדימה, קרית אונו, רמת השרון, רעננה, תל-מונד וכפר-יונה

458 218 138

כל יתר הרשויות המקומיות שלא פורטו לעיל

480 240 160

מי שמקבל מרשות מקומית מים לחקלאות במסגרת כמות מים כוללת המוקצבת לרשות המקומית למטרה זו, יראו את כמות המים שהוא מקבל מן הרשות המקומית ככמות המים המוקצבת לענין תקנות אלה.

3.2 מקום שרשות מקומית מקבלת את המים שהיא מספקת לחקלאות ממספר מקורות, בין בהפקה עצמית ובין בקניה מספקים, ייקבע מחיר המים לחקלאות לצרכן הרשום ברשיון הפקה של הרשות המקומית בהתאם למקור המים ממנו מופקת או מסופקת מירב כמות המים לחקלאות ברשות המקומית, ואין נפקא מינה מאיזה מקור מקבל הצרכן את כמות המים המסופקת לו.

בגבולות הכמות המוקצבת —

כאשר מירב המים לחקלאות ברשות המקומית

מופקת בידי הרשות המקומית —

בהתאם לטבלה ב-3.1.

כאשר מירב כמות המים נקנית מספקים —
אם הרשות המקומית קונה את המים מיותר
מספק אחד או מכמה מקורות של אותו ספק —
המחיר המשולם לספק ממקור המים ממנו
מסופקת מירב כמות המים לחקלאות, למעט
מע"מ ובתוספת 59 אגורות למ"ק (להלן —
המחיר לכמות המוקצבת).

מעל לכמות המוקצבת —

כאשר מירב כמות המים מופקת בידי הרשות
המקומית — בהתאם לטבלה ב-3.1.

כאשר כל כמות המים או מרביתה נקנית מספקים
— המחיר לכמות המוקצבת בתוספת 80 אגורות
למ"ק עבור כמות מים נחרגת שהיא עד 10%
מהכמות המוקצבת ובתוספת 320 אגורות למ"ק
עבור כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות
המוקצבת.

למשקי עזר — 3.3

בגבולות הכמות המוקצבת ומעל לכמות המוקצבת —
כאמור בפסקאות 3.1 ו-3.2 לפי הענין.

באגורות למ"ק

(4) לשירותים ושירותים ציבוריים

4.1 למוסדות חינוך —

- 618 (א) לכל הכמות הנצרכת לשימוש זה
(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —
618 בגבולות הכמות המוקצבת
1225 מעל לכמות המוקצבת

4.2 לבתי חולים —

- 619 (א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה
(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —
619 בגבולות הכמות המוקצבת
1226 מעל לכמות המוקצבת

4.3 לבתי מלון —

- 436 (א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה
436 בגבולות הכמות המוקצבת
— מעל לכמות המוקצבת —
עבור כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות
643 המוקצבת
עבור כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות
867 המוקצבת

	4.4	למתקני בטחון —
620	(א)	לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה
	(ב)	נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —
620		בגבולות הכמות המוקצבת
1227		מעל לכמות המוקצבת
	4.5	לגינות —
	4.5.1	לגינות ציבורי מושקה, הנמצא בחזקת הרשות המקומית או רשות ממלכתית —
255	(א)	לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה
	(ב)	נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —
255		בגבולות הכמות המוקצבת
702		מעל לכמות המוקצבת
	4.5.2	לגינות נוי מושקות, פרט לגינות ציבורי ופרט לגינות נוי מושקות, המאוזכרות בפסקה (1), ובתנאי שהמים לגינות הנוי נמדדים בנפרד —
	(א)	בהגבלות ובתקופות המפורטות בפסקאות משנה 1.2.1.1 עד 1.2.1.3, לפי הענין, והמתייחסות לכל 100 מ"ר של גינה
250		
692	(ב)	מעבר להגבלות
	4.6	למיתקני תחבורה —
862	(א)	לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה
	(ב)	נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —
862		בגבולות הכמות המוקצבת
1229		מעל לכמות המוקצבת
	4.7	למוסדות ציבור ומוסדות של הרשות המקומית, שלא פורטו במקום אחר בתקנות אלה
621		
622		למכבסות
623		לחנויות דגים
624		לבריכות שחיה, בתי מרחץ ומקוואות
888		למסעדות, בתי קפה, מזנונים ואולמי חתונות
1170		לחנויות, עסקים ומשרדים
905		לכל שימוש אחר שלא פורט במקום אחר בתקנות אלה

אגרת מינימום בעד צריכת מים תיגבה ותחושב על פי התעריפים המפורטים להלן —

- 5.1 לצריכה ביתית — כמות המינימום לחיוב — 3 מ"ק; לפי התעריפים הנקובים בפסקה (1).
- 5.2 לתעשייה — כמות המינימום לחיוב — 10 מ"ק; לפי התעריפים הנקובים בפסקה (2).
- 5.3 לחקלאות — כמות המינימום לחיוב — 10 מ"ק; לפי התעריפים הנקובים בפסקה (3).
- 5.4 לשירותים ושירותים ציבוריים למעט חנויות, עסקים ומשרדים — כמות המינימום לחיוב — 10 מ"ק; לפי התעריפים הנקובים בפסקה (4).
- 5.5 לחנויות, עסקים ומשרדים — כמות המינימום לחיוב — 5 מ"ק; לפי התעריפים הנקובים בפסקת משנה 4.12.

גביה על פי קריא מדי מים

5. (א) רשות מקומית תגבה את התעריפים המפורטים בתקנות אלה אך ורק על פי קריא מדי-מים, שנעשה לפחות אחת לחדשיים, בהתאם לתקנות מדידת מים (מדי מים), חשל"ו-1976², ובצמוד להודעה לצרכנים על תצרוכת המים שלהם, כאמור באותן תקנות, לפחות אחת לחדשיים; לא תגבה רשות מקומית תעריפי מים לפי תקנות אלה בכל דרך אחרת.

(ב) מבלי לפגוע באמור בתקנת משנה (א) רשאית רשות מקומית לנקוט בדרכי גביה אחרות, באישורו מראש של נציב המים, לצרכי ניסוי ובדיקה, לשם ייעול שיטות גביה.

מים לתעשייה, לשירותים ושירותים ציבוריים — חישוב שנתי

6. (א) רשות מקומית רשאית לגבות מצרכן של מים לתעשייה, לשירותים ושירותים ציבוריים את התעריפים המפורטים בתקנה (2) ו-(4), הכל לפי הענין, בהתאם לכמות המים שנצרכה בפועל בתקופת החיוב ולפי התעריף שנקבע לכמות המים המוקצבת.

(ב) בסוף כל שנה תבדוק הרשות המקומית את צריכת המים של צרכן, כאמור בתקנת משנה (א), ובאם ימצא כי הצרכן חרג מכמות המים השנתית, שהוקצבה לו ברשיון ההפקה, רשאית הרשות המקומית לחייב את הצרכן, לגבי כמות המים הנחרגת, בהפרש שבין התעריף שנקבע לכמות שמעל לכמות המוקצבת לבין התעריף שנקבע לכמות המים המוקצבת.

ביטול תחולת התקנות

7. (א) רשות מקומית אשר אינה ממלאה אחר הוראות תקנות אלה, כולן או מקצתן, רשאי שר החקלאות, בהסכמת שר הפנים, לבטל תחולתן של תקנות אלה לגביה.

(ב) מצאה רשות מקומית כי התעריפים הנקובים בתקנות אלה, כולם או מקצתם, אינם מתאימים לעלויות המים שלה או לצרכיה, רשאית היא לפנות לשרי הפנים והחקלאות בבקשה מנומקת, להרשות לה להתקין חוק עזר בתחומיה, אשר יקבע תעריפים שונים מן האמור בתקנות אלה, כולם או מקצתם.

(ג) אישרו שרי הפנים והחקלאות את הבקשה, רשאים הם להתיר לרשות המקומית להתקין חוק עזר, אשר יחול בתחומיה במקומם של התעריפים המפורטים בתקנות אלה, במלואם או בחלקם, הכל בהתאם לענין.

(ד) מצא שר החקלאות, כי עלויות המים של רשות מקומית מסוימת מצדיקות קביעת תעריף מיוחד למים לחקלאות או לתעשייה השונה מן האמור בתקנות אלה, רשאי הוא, בהסכמת שר הפנים, לקבוע לאותה רשות מקומית תעריף אחר לאותם מים, וזאת על פי פניית צרכנים של מים כאמור באותה רשות מקומית.

8. (א) מצאה רשות מקומית כי מד מים לא פעל כהלכה במשך תקופה מסוימת ולא ניתן לקבוע את צריכת המים של הצרכן, רשאית היא לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות מים, שנקבעה לפי הצריכה הממוצעת במשך שני החדשים שקדמו לתקופה בה מד המים לא פעל כהלכה ובמשך שני החדשים שלאחריה, או לפי הצריכה של התקופה המקבילה בשנה הקודמת, הכל על פי החלטת הרשות המקומית, ובלבד שבתקופה עליה מסתמכים לצורך החיוב, היתה מדידה תקינה של צריכת המים.

הערכה של צריכת מים

(ב) במקום שלא הותקן מד מים, ייעשה החיוב כמפורט להלן:

(1) לצריכה ביתית —

1.1 לצרכי בית, לכל יחידת דיור — לפי 17 מ"ק לחודש, לפי החלוקה

הנקובה בתקנה (1.1)(1)4—(1.1.4);

1.2 לגינות נוי מושקות — לפי גודל השטח ולפי האזור, הכל כמפורט

בתקנה (1.2.1)(1)4—(1.2.1.3).

(2) לשירותים ושירותים ציבוריים, למעט חנויות, עסקים ומשרדים — לפי 10 מ"ק לחודש.

(3) לחנויות, עסקים ומשרדים — לפי 5 מ"ק לחודש.

9. החלט כדן על העלאת תעריפי החשמל לשאיבת מים, רשאי שר החקלאות, באישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, לקבוע שבמקום התעריפים הנקובים בתקנות אלה, יבואו תעריפים שהם גבוהים ב-0.6% לכל 1% של העלאה בתעריפי החשמל לשאיבת מים, לעומת תעריפי החשמל לשאיבת מים שהיו בתוקף ביום 1.3.1979.

הצמדת התעריפים לתעריפי החשמל לשאיבת מים

10. זולת אם נאמר אחרת בתקנות אלה, הוראות תקנות אלה עדיפות ובאות במקומן של כל הוראה או קביעה בחוקי עזר של רשויות מקומיות, הסותרות או שאינן בהתאמה לאמור בתקנות אלה; אין הוראות תקנות אלה פוגעות או גורעות מהוראות אחרות הכלולות בחוקי עזר.

עדיפות על חוקי עזר

11. הוראות תקנות אלה לא יחולו בתחום עיריית אילת.

אי תחולה

12. תקנות אלה תכנסנה לחקפן ב-1 לחודש שלאחר יום פרסומן.

תחילה

13. תקנות המים (תעריפי מים ברשויות מקומיות), תשל"ט—1978³ — בטלות.

ביטול

אריאל שרון
שר החקלאות

כ"ג באייר תשל"ט (20 במאי 1979)

³ ק"ת תשל"ט, עמ' 312, 803 ו-1073.

תקנות המים (תעריפי מים בעירית אילת) (מס' 2), תשל"ט—1979

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 112 ו-159 לחוק המים, תשי"ט—1959¹, לאחר התייעצות עם מועצת המים, באישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת ובהסכמת שר הפנים, אני מתקין תקנות אלה:

1. עירית אילת לא תספק מים בתחום שיפוטה אלא בהתאם לתעריפים הנקובים בתקנות אלה.
2. (א) התעריפים הנקובים בתקנות אלה כוללים את היטלי האיוון, כמשמעותם בתקנות בדבר היטלי איוון, המתפרסמות מפעם לפעם.
(ב) התעריפים הנקובים בתקנות אלה אינם כוללים מס ערך מוסף, פרט לתעריפים הנקובים בתקנה (1)3 הכוללים מס ערך מוסף.
3. התעריפים למים שמספקת עירית אילת יהיו, לחודש, כמפורט להלן:

(1) לצריכה ביתית

1.1 לצרכי בית, לכל יחידת דיור — באגורות למ"ק

א. בתקופה שבין 1 באפריל לבין 31 באוקטובר

378	בעד 20 מ"ק הראשונים או חלק מהם	1.1.1
724	בעד הכמות שבין 21 מ"ק לבין 30 מ"ק	1.1.2
1702	בעד הכמות שבין 31 מ"ק לבין 40 מ"ק	1.1.3
2288	בעד כל מ"ק נוסף מעל 40 מ"ק	1.1.4

ב. בתקופה שבין 1 בנובמבר לבין 31 במרס

378	בעד 8 מ"ק הראשונים או חלק מהם	1.1.5
724	בעד הכמות שבין 9 מ"ק לבין 15 מ"ק	1.1.6
1702	בעד הכמות שבין 16 מ"ק לבין 20 מ"ק	1.1.7
2288	בעד כל מ"ק נוסף מעל 20 מ"ק	1.1.8

1.1.9 משפחה המונה מעל ל-4 נפשות, הגרה בדירה, והצריכה החדשית שלה עולה על 16 מ"ק בתקופה שבין 1 באפריל לבין 31 באוקטובר, או על 8 מ"ק בתקופה שבין 1 בנובמבר לבין 31 במרס, תהיה זכאית ל-3 מ"ק נוספים לחודש, בעד כל נפש נוספת מעל ל-4, במחירים הנקובים בפסקאות משנה 1.1.1 ו-1.1.5 לפי הענין, לאחר שתוגש בקשתה לכך בכתב (להלן — כמות מוגדלת). הכמות המוגדלת שנקבעה למשפחה כאמור תבוא במקום הכמות האמורה בפסקאות משנה 1.1.1 ו-1.1.5 לפי הענין, לכל הצרכים האמורים בתקנות אלה.

1 ס"ח תשי"ט, עמ' 166.

- 1.2 לגינות נוי מושקות —
- 1.2.1 במקום שהמים לגינה אינם נמדדים בנפרד, בהגבלה של 8 מ"ק לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר של גינה לכל יחידת דיור, ומעל 20 מ"ק או 8 מ"ק הראשונים לדירה, לפי התקופה או מעל לכמות המוגדלת
- 282 1.2.2 במקום שהמים לגינה נמדדים בנפרד — בהגבלה של 8 מ"ק לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר של גינה לכל יחידת דיור, במשך כל השנה
- 282 1.2.3 מעבר להגבלה — כאמור בפסקאות 1.1.2, 1.1.3, 1.1.4 או בפסקאות משנה 1.1.6, 1.1.7 ו-1.1.8, לפי הענין והתקופה.
- 1.2.4 בבתיים משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה אחת, עם גינה משותפת, תחולק תצרוכת המים הכללית של הגינה בין יחידות הדיור אליהן צמודה הגינה, בין לפי מספר היחידות בבית המשותף ובין לפי מספר החדרים, על פי החלטת הרשות המקומית.
- 1.2.5 החיוב בתעריף לצרכי בית כאמור בפסקאות 1.1—1.2.4, הכל לפי הענין, ייעשה אך ורק לפי כמויות המים שנצרכו בפועל לשימוש זה, או לגבי כמות המינימום לחיוב.
- (2) לתעשייה
- 2.1 לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של הרשות המקומית —
- 425 בגבולות הכמות המוקצבת
- 2293 מעל הכמות המוקצבת
- 2.2 למלאכה ותעשייה זעירה, ללא כמות מוקצבת ברשיון ההפקה
- 915
- 1144 2.3 לבניה באתרי הבניה
- (3) לחקלאות
- 3.1 לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של הרשות המקומית —
- 229 בגבולות הכמות המוקצבת
- 2298 מעל לכמות המוקצבת
- (4) לשירותים ושירותים ציבוריים
- 4.1 למוסדות חינוך —
- 618 (א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה
- (ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —
- 618 בגבולות הכמות המוקצבת
- 2289 מעל לכמות המוקצבת

	לבתי חולים —	4.2
619	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
619	בגבולות הכמות המוקצבת	
2290	מעל לכמות המוקצבת	
	לבתי מלון —	4.3
436	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
436	בגבולות הכמות המוקצבת	
2295	מעל לכמות המוקצבת	
	למיתקני בטחון —	4.4
620	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
620	בגבולות הכמות המוקצבת	
2291	מעל לכמות המוקצבת	
	לגינות —	4.5
	לגינות ציבורי מושקה, הנמצא בחזקת עיריית אילת או רשות ממלכתית —	4.5.1
287	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
287	בגבולות הכמות המוקצבת	
2296	מעל לכמות המוקצבת	
	לגינות נוי מושקות, פרט לגינות ציבורי ופרט לגינות נוי מושקות המאזכרות בפסקה (1), ובתנאי שהמים לגינת הנוי נמדדים בנפרד —	4.5.2
	(א) בהגבלה של 8 מ"ק לכל 100 מ"ר של גינה, במשך כל השנה	
282		
2299	(ב) מעבר להגבלה	
	למיתקני תחבורה —	4.6
926	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
926	בגבולות הכמות המוקצבת	
2304	מעל לכמות המוקצבת	

621	למוסדות ציבור ומוסדות של הרשות המקומית, שלא פורטו במקום אחר בתקנות אלה	4.7
622	למכבסות	4.8
623	לחנויות דגים	4.9
624	לבריכות שחיה, בתי מרחץ ומקוואות	4.10
888	למסעדות, בתי קפה ומזנונים ואולמי חתונות	4.11
1170	לחנויות, עסקים ומשרדים	4.12
2309	לכל שימוש אחר, שלא פורט במקום אחר בתקנות אלה	4.13

(5) אגרת מינימום

אגרת מינימום בעד צריכת מים תיגבה ותחושב על פי התעריפים המפורטים להלן —

5.1	לצריכה ביתית	— כמות המינימום לחיוב — 3 מ"ק; לפי התעריפים הנקובים בפסקה (1).
5.2	לתעשיה	— כמות המינימום לחיוב — 10 מ"ק; לפי התעריפים הנקובים בפסקה (2).
5.3	לחקלאות	— כמות המינימום לחיוב — 10 מ"ק; לפי התעריפים הנקובים בפסקה (3).
5.4	לשירותים ושירותים ציבוריים למעט חנויות, עסקים ומשרדים	— כמות המינימום לחיוב — 10 מ"ק; לפי התעריפים הנקובים בפסקה (4).
5.5	לחנויות, עסקים ומשרדים	— כמות המינימום לחיוב — 5 מ"ק; לפי התעריפים הנקובים בפסקת משנה 4.12.

4. (א) עיריית אילת תגבה את התעריפים המפורטים בתקנות אלה אך ורק על פי קריא מדי-מים, שתיעשה לפחות אחת לחדשיים, בהתאם לתקנות מדידת מים (מדי מים), תשל"ו-1976², ובצמוד להודעה לצרכנים על תצרוכת המים שלהם, כאמור באותן תקנות, לפחות אחת לחדשיים; לא תגבה עיריית אילת תעריפי מים לפי תקנות אלה בכל דרך אחרת.

(ב) מבלי לפגוע באמור בתקנת משנה (א), רשאית עיריית אילת לנקוט בדרכי גביה אחרות, באישורו מראש של נציב המים, לצרכי ניסוי ובדיקה, לשם ייעול שיטות גביה.

5. (א) עיריית אילת רשאית לגבות מצרכן של מים לתעשיה, לשירותים ושירותים ציבוריים, את התעריפים המפורטים בתקנה (2) ו-(4), הכל לפי הענין, בהתאם לכמות המים שנצרכה בפועל בתקופת החיוב ולפי התעריף שנקבע לכמות המים המוקצבת.

2 ק"ת תשל"ו, עמ' 1116.

גביה על פי קריא מדי מים

מים לתעשיה, לשירותים ושירותים ציבוריים — חישוב שנתי

(ב) בסוף כל שנה תבדוק עיריית אילת את צריכת המים של צרכן כאמור בתקנת משנה (א), ובאם יימצא כי הצרכן חרג מכמות המים השנתית שהוקצבה לו ברשיון ההפקה, רשאית עיריית אילת לחייב את הצרכן, לגבי כמות המים הנחרגת, בהפרש שבין התעריף שנקבע לכמות שמעל לכמות המוקצבת לבין התעריף שנקבע לכמות המים המוקצבת.

הערכה של
צריכת המים

6. (א) מצאה עיריית אילת כי מד מים לא פעל כהלכה במשך תקופה מסוימת ולא ניתן לקבוע את צריכת המים של הצרכן, רשאית היא לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות מים, שנקבעה לפי הצריכה הממוצעת במשך שני החדשים שקדמו לתקופה בה מד המים לא פעל כהלכה ובמשך שני החדשים שלאחריה או לפי הצריכה של התקופה המקבילה בשנה הקודמת, הכל על פי החלטת עיריית אילת, ובלבד שבתקופה עליה מסתמכים לצורך החיוב, היתה מדידה תקינה של צריכת המים.

(ב) במקום שלא הותקן מד מים, ייעשה החיוב כמפורט להלן:

(1) לצריכה ביתית

1.1 לצרכי בית, לכל יחידת דיור —

(א) בתקופה שבין 1 באפריל לבין 31 באוקטובר — לפי 30 מ"ק לחודש, לפי החלוקה הנקובה בתקנה (1.1)(1)3—(1.1.4);

(ב) בתקופה שבין 1 בנובמבר לבין 31 במרס — לפי 17 מ"ק לחודש, לפי החלוקה הנקובה בתקנה (1.1.5)(1)3—(1.1.8).

1.2 לגינות נוי מושקות — לפי גודל השטח, כמפורט בתקנה (1.2.1)(1)3.

(2) לשירותים ושירותים ציבוריים, למעט חנויות, עסקים ומשרדים — לפי 10 מ"ק לחודש.

(3) לחנויות, עסקים ומשרדים — לפי 5 מ"ק לחודש.

ביטול תחולת
התקנות

7. לא מילאה עיריית אילת אחר הוראות תקנות אלה, כולן או מקצתן, רשאי שר החקלאות בהסכמת שר הפנים לבטל תחולתן של תקנות אלה לגביה.

הצמדת התעריפים
לתעריפי החשמל
לשאיבת מים

8. הוחלט כדין על העלאת תעריפי החשמל לשאיבת מים, רשאי שר החקלאות באישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, לקבוע שבמקום התעריפים הנקובים בתקנות אלה, יבואו תעריפים שהם גבוהים ב-0.6% לכל 1% של העלאת התעריפי החשמל לשאיבת מים, לעומת תעריפי החשמל לשאיבת מים שהיו בתוקף ביום 1.3.1979.

עדיפות על
חוקי עור

9. הוראות תקנות אלה עדיפות ובאות במקומן של כל הוראה או קביעה בחוקי עור של עיריית אילת, הסותרות או שאינן בהתאמה לאמור בתקנות אלה; אין הוראות תקנות אלה פוגעות או גורעות מהוראות אחרות הכלולות בחוקי העור.

10. תקנות המים (תעריפי מים בתחום עיריית אילת), תשל"ט—1978³ — בטלות.

אריאל שרון
שר החקלאות

כ"ג באייר תשל"ט (20 במאי 1979)

3 ק"ת תשל"ט, עמ' 320, עמ' 802 ועמ' 1079.

תקנות המים (תשלום מיוחד) (תיקון מס' 3), תשל"ט—1979

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 12 ו-159 לחוק המים, תשי"ט—1959,¹ לאחר התייעצות במועצת המים ובאישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

החלפת תקנה 2

1. בתקנות המים (תשלום מיוחד), תשל"ט—1978,² במקום תקנה 2 יבוא:

2. (א) שיעורי התשלום המיוחד, אשר יחולו על מי שמפיק או מספק כמות מים נחרגת, יהיו בהתאם למטרות המים, כפי שצויינו ברשיון הפקה ובהתאם להוראות תקנות אלה.

"תשלום מיוחד
בהתאם למטרות
המים ושיעוריו

(ב) שיעור התשלום המיוחד על כל יחידת מים של כמות המים הנחרגת לחקלאות יהיה כלהלן:

(1) לגבי כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מכמות המים המוקצית — 80 אגורות למ"ק;

(2) לגבי כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מכמות המים המוקצית — 320 אגורות למ"ק.

(ג) שיעור התשלום המיוחד על כל יחידת מים של כמות המים הנחרגת לייצור תעשייתי יהיה כלהלן:

(1) לגבי כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מכמות המים המוקצית — 80 אגורות למ"ק;

(2) לגבי כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מכמות המים המוקצית — 320 אגורות למ"ק.

(ד) שיעור התשלום המיוחד על כל יחידת מים של כמות המים הנחרגת לצרכי בית, מלאכה, מסחר, שירותים ושירותים ציבוריים, יהיה כלהלן:

(1) לגבי כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מכמות המים המוקצית — 207 אגורות למ"ק;

(2) לגבי כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מכמות המים המוקצית — 431 אגורות למ"ק."

אריאל שרון
שר החקלאות

כ"ג באייר תשל"ט (20 במאי 1979)
(חמ 808—3)

1 ס"ח תשי"ט, עמ' 166; תשכ"א, עמ' 175.
2 ק"ת תשל"ט, עמ' 305, 800, 1168.

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים ,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).